

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
 בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
 שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעה רבינ'ם משלים

חכו חכו והמתינו

המשל הזה פבר מזכר בגמרא ורבנו מביא את זה בלקו"מ תורה ו' וזה"ל 'הבא לטהר מסייעין לו, משל לאחד, שבא לקנות (שמן) אפרסמון אומרים לו: המתן' וכו', (יומא לח:)

פה, אומר רבנו שאחד מגיע לקנות שמן אפרסמון דהיינו תורה ומצוות שריחם הטוב והערב והנעים נודף למרחוק אומרים לו חכה, המתן, דהיינו שאם יהודי רוצה להתקרב להשי"ת ולקיים הרבה מצוות ולפעמים הוא מרגיש שקשה לו, ומהשמים לא רוצים לסייע לו אז נדמה לו שאין שום ערה לכל היגיעה ועבודת השם שלו עד כדי כך שיש אנשים שמתניאשים ח"ו, אבל רבנו הק' מלמד אותנו ההפך שכל הקשיים והנסיונות שעובר על כל אחד מאתנו זה רק כדי לראות האם אנחנו באמת רוצים לעבוד את ה' שהפנונה היא כבוד ה' או שאנחנו רוצים כבוד מלכים דהיינו שייגידו עלי שאני מצלח ושיכבדו אותי וכו' לכן מקרח לעבור על כל מי שרוצה לעבוד את ה' לבדו, - כל מיני קשיים ובלבולים וכד' כדי שנוזק לעבוד את השי"ת לבדו באמת ובתמימות

(עי"פ לקו"מ תורה ו')

יש חניות שמוכרים בה את כל סוגי השמנים החל משמן שריחם לא נעים בכלל כגון בנזיו, נפט וכד' וכן שמנים למאור וגם שמנים להרחה יקרים מאד כל מיני בקבוקים בשמים יקרים ונעימים שריחם נודף למרחוק (כהיום כמעט ולא מצויים חניות מסוג זה)

יהודי נכנס לחנות ורוצה לקנות בקבוק נפט - אז תכף ומיד אומר לו בעל החנות, תקח משם היכן שזה מנח ותשלם ולך לדרךך לשלום, - למה המוכר לא נותן לו בעצמו את מה שבקש? כי המוכר לא מענין ללכלך את ידיו ולהריח את הריח הלא טוב שיוצא מהנפט.

יהודי אחר נכנס לחנות ומענין לקנות בקבוק שמן אפרסמון שכידוע הוא שמן יקר מאד שריחו הטוב הולך למרחקים, אומר לו בעל החנות המתן וחכה שאגמר לשרת את הלקוחות האחרים שבחנות כדי שאנחנו ביחד נתבשרם ונהנה מהריח הטוב והערב שיוצא מהשמן אפרסמון וגם לסוף את ידי עם השמן היקר הזה ולכן הנך מקרח להמתין עד שאסיים ואביא לך בעצמי את זה

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - מבעל תפלה (9)

ענה ואמר הבעל-תפלה: אני עברתי על מקום כלם וגם על מקום שלך (הינו שהבעל-תפלה עבר גם על מקום הגבור), כי הייתי עובר במקום אחד וראיתי שעומד פתח המלך, והבנתי שכאן יש בודאי המלך, אך לא הייתי יכול לבקשו ולמצאו.

וכן הלכתי יותר ועברתי על ים של דם, והבנתי שזה הים נעשה בודאי מהדמעות של המלכה, שהיא בוכה על כל הנ"ל, ובודאי המלכה היא כאן, אך לא היה אפשר לבקשה ולמצאה.

וכן עברתי על ים של חלב, והבנתי שזה הים נעשה בודאי מהחלב של הפת-מלכה, שנאבד בנה פנ"ל, והיה דוחק אותה רבוי החלב, ומזה נעשה הים הזה של חלב; ובודאי בכאן היא הפת-מלכה, אך לא היה אפשר לבקשה ולמצאה.

וכן עברתי יותר, וראיתי שהיו מנחים השערות של זהב של התינוק הנ"ל, ולא לקחתי מהם כלל; וידעתי שכאן הוא בודאי התינוק הנ"ל, אך לא היה אפשר לבקשו ולמצאו.

וכן עברתי יותר, והייתי עובר על ים של יין, וידעתי שזה הים נעשה בודאי מהדבורים של המליץ, שהוא עומד ומדבר תנחומין לפני המלך והמלכה, ואחר-כך הוא חוזר פניו ומדבר תנחומין להבת-מלכה, ומאלו הדבורים נעשה

ובקש הבעל-תפלה, אם אפשר שיתראה פנים עם זה הגבור שהוא המלך שלהם. השיבו לו, שיודיעו הדבר להגבור ושאלו אותו אם יתן רשות, (שקורין מעלדיון). והלכו ושאלו אותו, ונתן רשות שיבוא אליו.

כשבא הבעל-תפלה אל הגבור, הכירו זה את זה, והיה ביניהם שמחות גדולות מאד מאד על שזכו להתועד יחד. והיה ביניהם שמחות ובכיות, כי זכרו את המלך ואנשיו ובכו על זה, על-כן היה ביניהם שמחות ובכיות.

ודברו יחד הבעל-תפלה עם הגבור איך נתגלגלו ובאו לכאן. וספר הגבור להבעל-תפלה, שמאז שהיה הרוח-סערה הנ"ל, שאז נתפזרו כלם כנ"ל, אז כשחזר ממקום שעלה לשם לחדש כחו כנ"ל, כשחזר ולא מצא את המלך עם כל האנשים שלו הנ"ל, אז הלך באשר הלה,

ועבר על כל האנשים הנ"ל, הינו שהבין שהיה במקום כלם, הינו שעבר באיזה מקום, והבין ששם הוא בודאי המלך, אך לא היה יכול לבקשו ולמצאו; וכן עבר במקום אחר, שהבין ששם היא המלכה, אך לא היה יכול לבקשה ולמצאה. וכן עבר על כל האנשים הנ"ל, אך אותה לא עברתי (הינו שהגבור לא עבר על מקום שהיה שם הבעל-תפלה).

הַיָּמִים שֶׁל יַיִן (כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שִׁיר-הַשִּׁירִים ז): "וַחֲכָדָה כִּי־יִן הַטוֹב"); אֵךְ לֹא הָיִיתִי יָכוֹל לְמַצְאוֹ.

וְכֵן עֲבַרְתִּי יוֹתֵר, וְרָאִיתִי שְׁעוּמֵד אֲבֹן שֶׁחֲקוּק עָלָיו תְּמוּנַת הַיָּד הַנִּלְעָם עִם שְׁרִטוּטִין, וְהַבְּנֵיתִי שֶׁכָּאֵן הוּא בּוֹדָאֵי הַחֲכָם (שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּלְעָם), וְהוּא חֲקַק לוֹ תְּמוּנַת הַיָּד עַל הָאֲבֹן, אֵךְ לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְמַצְאוֹ.

וְכֵן עֲבַרְתִּי יוֹתֵר, וְרָאִיתִי שְׁעוּמֵד מְסֻדָּר עַל הַר אַחֲדֵי הַשְּׁלַחֲנוֹת שֶׁל זָהָב (וְהַקְרִידֵעֲנִין) וְשָׂאֵר אוֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ, וְהַבְּנֵיתִי שֶׁכָּאֵן הוּא בּוֹדָאֵי הַמְּמֻנָה עַל הָאוֹצְרוֹת (שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּלְעָם), אֵךְ לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְמַצְאוֹ.

הַשֵּׁיב הַגְּבוּר: גַּם אֲנִי עֲבַרְתִּי עַל כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַלְלוּ, וְאֲנִי לְקַחְתִּי מִן הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל זָהָב שֶׁל הַתִּינוּק הַנִּלְעָם, כִּי לְקַחְתִּי שֶׁבַע שְׁעָרוֹת שִׁישׁ לָהֶם כָּל מִינֵי גִּוְנִין, וְהֵם יְקָרִים אֶצְלִי מְאֹד. וְהָיִיתִי יוֹשֵׁב בְּמָקוֹם שִׁישְׁבֵּתִי, וְהָיִיתִי מְחִיָּה עֲצָמִי בְּמָה שֶׁאֶפְשָׁר, בַּעֲשָׂבִים וְכִיּוֹצָא, עַד שֶׁלֹּא הָיָה לִי שׁוּם דְּבָר לְהַחֲיוֹת עֲצָמִי, וְהִלְכְתִּי בְּאֶשֶׁר אֵלָּה. וְכֹאשֶׁר הִלְכְתִּי מִמְּקוֹמִי הַנִּלְעָם, שֶׁכְּחַתִּי אֶת הַקֶּשֶׁת שְׁלִי שָׁם.

הַשֵּׁיב הַבְּעַל־תְּפִלָּה: אֲנִי רָאִיתִי אֶת הַקֶּשֶׁת הַזֶּה, וַיִּדְעֵתִי שֶׁבּוֹדָאֵי הוּא קֶשֶׁת שְׁלִי, אֵךְ לֹא הָיִיתִי יָכוֹל לְמַצְאֵהוּ. וְסִפֵּר יוֹתֵר הַגְּבוּר לְהַבְּעַל־תְּפִלָּה, שֶׁכְּשֶׁהֵלֵךְ מִשָּׁם, הָיִיתִי הוֹלֵךְ וּבָא עַד שֶׁפָּגַעְתִּי בְּהַמְּחֻנָה הַנִּלְעָם וְנִכְנַסְתִּי לְתוֹכָם, כִּי

הָיִיתִי רָעֵב מְאֹד, וְהָיִיתִי רוֹצֵה לֶאֱכֹל, וְתַחֲרָף כְּשֶׁנִּכְנַסְתִּי לְתוֹכָם קִבְּלוּ אוֹתִי לְמִלְךָ עֲלֵיהֶם כַּנִּלְעָם.

וְעַתָּה אֲנִי הוֹלֵךְ לְכַבֵּשׁ הָעוֹלָם, וְכּוֹנְנֵתִי, אוֹלֵי אוֹכַל לְמַצְאֵהוּ אֶת הַמֶּלֶךְ עִם הָאֲנָשִׁים שֶׁל הַנִּלְעָם.

וְדַבֵּר הַבְּעַל־תְּפִלָּה עִם הַגְּבוּר: מָה עוֹשִׂים עִם הָאֲנָשִׁים הַלְלוּ, דְּהֵינּוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה הַנִּלְעָם שֶׁנִּפְּלוּ בְּתַאֲוֹת מְמוֹן כְּלִכְף, עַד שֶׁבָּאוּ לְשִׁטוּתִים כְּאֵלוֹ, שֶׁבַעֲלֵי הַמְּמוֹן הֵם אֱלֹהוֹת אֶצְלָם, וְשָׂאֵר עַנְיֵי שִׁטוֹת שִׁישׁ לְבַנֵּי מְדִינָה זֹאת.

עֲנֵה וְאָמַר הַגְּבוּר לְהַבְּעַל־תְּפִלָּה, שֶׁשָּׁמַע מִהַמֶּלֶךְ, שֶׁמִּכָּל הַתַּאֲוֹת אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁנִּפְּלָה לְתוֹכָם, אֵךְ מִי שֶׁנִּפְּלָה לְתַאֲוָה זֹאת מְמוֹן, אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֶפֶן לְהוֹצִיא מִשָּׁם, וּבּוֹדָאֵי לֹא תִפְעַל כָּלל אֶצְלָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהוֹצִיאָם מִזֶּה כָּלל. רַק שֶׁשָּׁמַע מִהַמֶּלֶךְ, שֶׁעַל־יְדֵי הַדָּרָךְ שִׁישׁ לְהַחֲרֵב הַנִּלְעָם שֶׁמִּשָּׁם קִבְּלוּ גְבוּרָתוֹ כַּנִּלְעָם, עַל־יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְהוֹצִיא מִתַּאֲוָה הַזֹּאת שֶׁל מְמוֹן אֶת מִי שֶׁנִּפְּלָה וְנִשְׁקַע בְּתוֹכָהּ. וַיִּשְׁבוּ יַחַד אֵיזָה זְמַן הַגְּבוּר עִם הַבְּעַל־תְּפִלָּה.

וְעַל עַנְיֵן הַנִּלְעָם שֶׁל בְּנֵי הַמְּדִינָה הַנִּלְעָם, שֶׁבִּקְשׁוּ מִהַבְּעַל־תְּפִלָּה שֶׁיֵּצֵא אֶל הַגְּבוּר בְּשִׁבְלָם כַּנִּלְעָם, הִרְחִיבוּ הַזְּמַן, הֵינּוּ שֶׁהַבְּעַל־תְּפִלָּה פָּעַל אֶצְלֵי הַגְּבוּר לְהִרְחִיב לָהֶם הַזְּמַן לְבַנֵּי הַמְּדִינָה, וְנָתַן לָהֶם אַרְכָּא אֵיזָה זְמַן. וּמְסָרוּ סִימָנִים זֶה לְזֶה, הֵינּוּ הַגְּבוּר וְהַבְּעַל־תְּפִלָּה מְסָרוּ סִימָנִים זֶה לְזֶה, כְּדֵי שֶׁיּוּכְלוּ לִידַע אֶחָד מִחֻבְרוֹ, וְהֵלֵךְ לוֹ הַבְּעַל־תְּפִלָּה לְדַרְכּוֹ.

שאלות לחידודא

בחן 38 אר:

מעשה י"ב מבעל תפילה (9)

- א. כי עבר ליד הגבור והבין שכנראה בנו התינוק נמצא לידו
- ב. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא המליץ?
- ג. כי עבר על ים של דם, והבין שזה נעשה מהדמעות של המליץ
- ד. כי עבר על ים של יין והבין שזה נעשה מהדיבורים של המליץ
- ה. שתי התשובות נכונות
- ו. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא החכם?
- ז. כי ראה את היד של המלך הנ"ל
- ח. כי ראה אבן שחוקק עליו תמונת היד
- ט. לא ידע היכן הוא נמצא
- י. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא הממונה על האוצרות של המלך?
- יא. כי ראה שעומד מסודר על הר אחד, השולחנות של זהב והקרידענצין ושאר אוצרות המלך
- יב. כי ראה שמונחים השערות של זהב
- יג. שתי התשובות נכונות
- יד. איזה חפץ של הגבור ראה הבעל תפילה?
- טו. החרב
- טז. הקשת
- טז. שתי התשובות נכונות
- יז. האם למדת את המעשה השבוע?
- כן
- לא
- חלק

- א. על איזה מאנשי המלך, לא עבר הגבור כלל?
- ב. על מקום המלך בעצמו
- ג. על מקום הבעל תפילה
- ד. עבר על כל המקומות של כל אנשי המלך
- ה. על איזה מאנשי המלך לא עבר הבעל תפילה?
- ו. על מקום הגבור
- ז. על מקום המלך בעצמו
- ח. עבר על כל המקומות של כל אנשי המלך
- ט. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא המלך?
- י. לא ידע היכן הוא
- יא. כי ראה שם כסא של המלך
- יב. כי ראה שם שעומד כתר המלך
- יג. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצאת המלכה?
- יד. כי ראה שם שעומד כתר המלך, והבין שהמלכה נמצאת לידו
- טו. כי עבר על ים של דם, והבין שזה נעשה מהדמעות של המלכה
- טז. כי עבר על ים של חלב והבין שזה מהמלכה
- יז. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצאה הבת מלכה?
- יח. כי עבר על ים של דם, והבין שזה נעשה מהדמעות של הבת מלכה
- יט. כי עבר על ים של חלב והבין שזה מהחלב של הבת מלכה
- כ. כי עבר ליד הגבור והבין שכנראה זוגתו הבת מלכה נמצאת לידו
- כא. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא התינוק?
- כב. כי ראה שמונחים השערות של זהב של התינוק
- כג. כי עבר על ים של חלב והבין שזה מהחלב של התינוק,

בעזמת המעשה

כמה אנשי המלך יש? וכמה מוזכר השבוע? ואיזה מאנשי המלך לא מוזכר השבוע?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

בְּקִשׁוֹ לָהֶם אֶרֶץ גְּדוֹרְמַת לָזָה, בְּאִיזָה כֵּת לֹא כָּתוּב כֻּלָּל שֶׁבִקְשׁוּ לָהֶם אֶרֶץ שְׂגוּרְמַת לָזָה?

בנת של הבעל תפילה - אולי מרמז כי בתפילה לא שייך מקום - כי בכל מקום יכולים להתפלל

דעם רבינ'ס
אעסיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com